

Denne procedure skal også følges, hvor en afdeling inden for ordregiveren har afgivet et egentligt kontrolbud, som ordregiveren bedømmer som værende mere fordelagtigt end de eksterne bud. Der er ikke i udbudsdirektiverne opstillet særlige regler for, hvilke hensyn en ordregiver skal lægge vægt på, når ordregiver foretager denne bedømmelse.

Selv om en myndighed er ordregiver i direktivernes forstand, er det imidlertid ikke alle slags tjenesteydelser, myndigheden efterspørger, som skal i udbud.

Undtaget er eksempelvis undervisning og erhvervsuddannelse, sundhed- og socialvæsen. Der er således ikke udbudspligt for så vidt angår den tjenesteydelse (hospitalsoperationer), der er nævnt i spørgsmål 12 (L 172 - bilag 9) af 20. marts 1997 fra Folketingets Erhvervsudvalg. Efter EU's udbudsdirektiver er en amtskommune derfor frit stillet ved valget af den part, der skal forestå operationerne, og ved en eventuel annullation af udbuddet.

Offentlige myndigheders udbud er generelt omfattet af konkurrenceloven, både i de tilfælde, hvor udbudsreglerne samtidig finder anvendelse, og i de tilfælde - som hospitalsoperationer, hvor udbudsreglerne ikke gælder.

Konkurrencereglerne sikrer bl.a. imod, at en offentlig myndighed udnytter sin stilling som »magtfuld indkøber«. Et sådant misbrug af dominerende stilling er forbudt efter konkurrencelovens § 11.

Hvis forholdet er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, jf. lovens § 2, stk. 2, er det dog ikke omfattet af forbuddet. Konkurrencerådet kan da i stedet for rette henvendelse til myndigheden om de skadelige virkninger.

I en sådan offentliggjort henvendelse kan rådet påpege, at myndigheden i sit valg mellem indkomne tilbud fra private eller offentlige tilbudsgivere ikke har sikret en effektiv samfundsmæssig ressourceanvendelse.

Det bemærkes, at konkurrencereglerne ikke skelner mellem, om tilbud kommer fra offentlige eller private leverandører eller om tilbudsgiver er beliggende i samme amt eller land som ordregiveren.

Tilsvarende er offentlige eller private tilbudsgivere generelt omfattet af konkurrenceloven. Adfærd, der begrænser eller fordrejer konkurrencen, er på samme måde omfattet af forbudsbestemmelserne, henholdsvis hjemmelen til, at Konkurrencerådet kan rette offentliggjort henvendelse til en myndighed.

Uden for konkurrencelovens regulering er opgaveudførelse »in house«, herunder også en myndigheds beslutning om, hvorvidt ydelser skal købes på markedet eller frembringes internt.

Som meddelt i Erhvervsredegørelse 97 vil Konkurrencestyrelsen i løbet af foråret 1998 udgive en pjece baseret på Rådets konkurrenceretlige praksis og vurderinger om bl. a. god kalkulationsskik ved udbud. Pjecen vil både beskrive kontrolbud og offentlige myndigheders tilbud på andres udbud.«

Jeg kan henholde mig til dette svar og endvidere henvise til besvarelsen af spørgsmål 96 (L 172 - bilag 59) af 22. april 1997 fra Folketingets Erhvervsudvalg.

Spm. nr. S 880

Til indenrigsministeren (19/12 97) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvor mange personer fik opholdstilladelse i Danmark i 1995, 1996 og indtil den 1. december 1997 af humanitære grunde efter at være afvist som berettigede til asyl?«

Begrundelse

Med den nyeste afsløring af fup med oplysningerne til Folketinget om de personer, der får opholdstilladelse, har regeringen endnu en gang understreget sin utroværdighed i dette spørgsmål. Ministerens forsøg på at bortforklare de tilbageholdte oplysninger, gør ikke problemet mindre.

Da ministeren tilsyneladende ikke selv kan finde ud af, hvad det indebærer at få en opholdstilladelse, udbedes ministerens uddybende svar på de stillede spørgsmål.

Svar (28/1 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):
Følgende antal personer blev meddelt opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2:

1995: 102 personer fordelt på 38 sager.
1996: 75 personer fordelt på 26 sager.